

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hyperaspistes Diatribae Aduersus Seruum Arbitrium Martini Lutheri

Erasmus, Desiderius

Coloniæ, 1526

VD16 E 3030

22 Inique calumniat[ur] Erasmus impietatis, eo q[...] doceat manendum
cum ecclesia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34433

Non qđ exciderit uerbum dei, Et alibi, Fundamē
tum dei firmum stat, habens signaculum hoc, No
uit dominus, qui sunt eius. Et Tit .i. Quam pro
misit deus non mendax, ante tempora secularia.
Et Ebre. ii. Oportet accedentem credere, quod de
us sit, & in se sperantibus remunerator sit.

zz Itaq; fides Christiana prorsus extinguit,
promissiōes dei & uniuersum Euangelion penit
corrui, si doceamur & credim⁹, nō eē nobis sci
endā p̄sciētiā dei necessariā, necessitatēq; faciēdoz
Chrīanorū; em̄ hāc una & summa cōsolatio est in
oībus aduersitatibus, nosse, qđ deus nō mentit̄, sed
immutabilr oīa facit, & uolūtati eius, neq; resisti,
neq; eā mutari aut impediri posse. Tu nunc uide,
Mi Erasme, q̄sum nos tua illa abstinētissima, pa
cis amicissima Theologia ducat? Tu auocas & ue
ras nos eo niti, ut p̄sciētiā dei & necessitatē in res
bus & hoībus discamus, sed cōsulis, talia relinque
re, uitare & cōtemnere, Qua opa tua incōsulta si
mul nos doces, ut ignorantia dei, q̄ sua sponte ue
nit & agnata q̄q; est, q̄ramus, fidē cōtēnamus, p̄
missiones dei deseramus, oīa solatia spūs, & certie
tudines cōsciētiāe nihili faciamus, Qualia uix Es
picurus ipse p̄scriberet, Deinde hoc nō cōtētus, ir
religiosum, curiosum, uanūq; uocas, q̄ talibus stu
derit cognoscēdis, religiosum uero piū ac sobriū
q̄ cōtēpserit, Quid his v̄bis igit̄ aliud struis, q̄ chrī
anos eē curiosos, uanos, & irreligiosos? Chrīanis
mū eē rē prorsus nullius mōmēti, uanā & stultā ac
plane impiā. Ita sit iter, ut dū nos maxie deterre
re uis a temeritate, & more stultorū in cōtrariū ra
ptus, nihil doces, nisi summas temeritates, impies
r B rates,

tates, pditiones. Sentis ne in hac parte libellū tuū
eē adeo impiū, blasphemū, ac sacrilegū, ut
nullū habeat uspīam similem.

23 Non de aīo tuo dico, ut supra dixi, Neq;
em̄ sic p̄dictū te existimo, qđ hāc uelis docere aut
fieri ex aīo, Sed ut ostēderē tibi, quāta portēta cos
gať imprudēter effutire, qđ malā causam suscep
rit agendā, Deinde qđ sit in diuinas res & lras im
pingere, dū aliorū obsequio, psonā sumim⁹, & in
uita cōscientia alienae scenae seruimus. Nō est lu
dus neq; iocus, sacras lras & pietatē docere, facili
me em̄ hic cōtingit lapsus ille, de qđ Iacobus dicit,
Qui offendit in uno, fit oīm reus. Ita sit em̄, ut cū
modicū uideamur uelle nugari, nec satis reueren
ter sacras lras habem⁹, mox impietatibus inuola
uamur blasphem⁹ & immergamur, sicut hic tibi
cōtingit Erasme, Dñs ignoscat tibi & misereat tui.
Quod uero Sophistae in his rebus tot q̄stionū ex
amina pepererūt, & multa alia inutilia miscue rūt,
qualia multa recēses, scimus & cōfitemur tecum,
acriusq; insectari sumus & magis q̄ tu, Sed tu im
prudēter & temere facis, qđ puritatē sacrarū rerū mi
scēs, cōfundis, & assimulas cū prophanis & stultis
q̄stionib⁹ impiorū. Cōspurcarūt illi aur⁹ & muta
uerūt colorē bonū, ut Hieremias ait, sed nō simul
aur⁹ cū stercore cōparandū & abiiciendū est, ut fa
cis. Vindicādū aur⁹ ab illis & secernēda pura scri
ptura ab illorū fecibus & sordib⁹, id qđ mei semp
fuit studiū, ut alio loco haberent diuinā lra. alio il
lorū nugae. Nec nos mouere debet, qđ nihil istis q̄
stionibus profectū sit, nisi qđ magnocōcordiae dis
pendio minus amamus dū plus satis uolumus sa
pere,